

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: (- di -)
Cím: A falu és a várostalálko-
zása a Garay-téren
Forrás: Budapesti Hírlap

Bp.
(Hely)

1919. XI. 4
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy

381.631

Hely

Idő

1919

Személy

Helyszám

A falu és a város találkozási a Garay-téren.

— A bőség piacán. — A pesti Csikágó eltörölte a jegyrendszerét. — Hogyan fejlesszük a cseréviszonyt a vidék és a főváros között? —

Budapest, nov. 3.

Ha esetleg akadna olyan kételkedő, a ki nem hiszi el, hogy Budapest bővelkedik az élelmiszerekben, az jöjjön ki egy korareggel a Garay-térre. Lát itt olyan országos vásárt, a milyen csak a régi boldogabb világban zajlott le a jó vidék nagy térségein. Dunántuli magyarok, fekete fejkendős hevesmegyei asszonyok és pesti nagyságák tarka vegyüléke tapad szorosán egymáshoz itt a nagy sokaságban. Közben nagy sikerrel működnek a zsebólvajok. A hullámozó dagadó nagypiac nem fér el szűk medrében, hanem előnti a szomszédos Alpár-, Murányi-, Hernád-, Cserhát-, Péterfi Sándor-utcákat is és egészen az Aréna-utig zsong az óriási mélykas.

A Garay-térről sok ideig azt tartotta a közfelfogás, hogy primitívebb vásári jellege mellett is ez a legdrágább piaca Budapestnek. Hogy hol van nagyobb drágaság, arról igazán nehéz és háládatlan dolog volna vitatkozni. Annyit azonban mindenestre a Garay-piac előnyére írhatunk, hogy sehol Budapesten ilyen kápráztaóan tarka vásártékát nem találhatjuk az eladnivalóknak, mint itt.

A Garay-tér nem híve a bürokratikus formáknak és mint ilyen, a jegyrendszerét már régen sulbadobta. Ha a csikágóbeli polgártársnak tele van az erszénye, főleg jófajta öreg képzénzzel, itt mindenhez a világon hozzájuthat jegy nélkül. Sót, cukrot zsákszámra mérik, spiritusz, nemkülönben petrolium is kapható nem éppen tulságos olcsón, persze jegy nélkül. A házak tövében hosszan sorakoznak a

kibontott liszteszsákok. A múlt napokban, a mikor ottjártunk, tizenhárom koronáért adták a rozslisztet és tizenhatért a nullást. Lehet, hogy azóta fel-

806. számú dohányjegyek itt válthatók be. Benyit a csikágói polgár, magasan lobogtatva dohányjegyét. — Dohánnyal nem szolgálhatok, — mondja el-érzékenyen a trafikos — de talán parancsol jó somogyi lisztet? ...

Valóban tele van a trafik liszteszsákkal. Három-négyféle is kínálja magát megvételre. A Garay-téri különlegességek közé tartozik még az utánozhatatlan valódi falusi sertéskolbász, melyet rőfszámra mérnek és olcsóbb, mint a pacalból és marhazsigerekből gyártott sogféle pesti kolbászárú. Azután a piactér közepére állított hordó must, a melyből jhat boldog-boldogtalan és itt azt a kedvezményt is adják, hogy nem kell okvetetlenül képzénzzel fizetni.

Élő és leölt baromfit óriás mennyiségben kínálnak a lassan szemlélődve sétáló vevőknek és úgy láttuk, ez a cikk valamivel olcsóbb, mint a középonti nagycsarnokban. Egy vidéki magyar például hatvan koronát kért a vágott kacsá kilójáért és így okolta meg a vevő szerint tulnagyt árat:

— Dombóvárról utaztam vele egész éjjel a vonat tetején. Talán csak megérdemlek érte annyit.

Való az, hogy az árak nagyságát nagyban befolyásolják a nehéz utazási viszonyok. Ezért a budapesti fogyasztóközönség részéről szinte köszönetet és külön kézszerítást érdemelnek azok a messzeblakó vidéki emberek, a kik a mostani vonatmizériák közepette elszánják magukat egy-egy ilyen utazásra és ezáltal sok jófálathoz hozzásegítik az éhes pestieket.

A keleti pályaudvar, a mely csak pár lépésvire van a Garay-tértől, kora reggelenként pazarul

ontja a falusiakat, a kik egyrészt saját termékeiket eladni, másrészt szükséges ruházati dolgukat bevásárolni jönnek a fővárosba. Mert a Garay-tér úgy van berendezve, hogy itt a felránduló vidéki ember a legkisebb ingombtól a legvastagabb trikókabálíg, mindenét beszerezheti.

Végre mégis csak a nagy kínlat fogja lenyomni a lehetetlen élelmiszerekárakat. Zsirt például hordószámra láttunk a Garay-téren és különkint tíz koronával olcsóbban adták, mint a középponti nagycsarnokban. A csempészett lisztből sütött kifli darabiát itt már koronájával is adták, a mi máshol két koronába kerül. Egy falusi ember hófehér lisztből készült kenyeret árult, jegy nélkül, különkint tízennégy koronáért. Ezt azonban egyelőre csak a faügvnökök és más hasonlóan jóll szituált emberek feleségei vásárolják. Ellenben a csikágói proletár-asszonyok olcsó feketehurkáért sorakoznak a tér közepén levő lóhusszék előtt és némi megalégedéssel veszik tudomásul, hogy Hádinger mester leszállította a pacal árát hat koronára és hogy a marhahus itt valamivel olcsóbb, mint a középponti nagycsarnokban.

A falu és a város csöndes összebarátkozását tapasztaltuk a Garay-téri népes piacon. A vidéki termelő szivesebben jön ide, mert az árujáért kapott pénzből mindjárt a saját szükségletét is beszerezheti. Ebből az egyszerű tényből az arra illetékes hatósági szerveknek érdemes volna levonni a konzekvenciát, hogy ime a falu és a város egymás között való cseréviszonya rögtön megoldódik, mikelyst a termelőnek is alkalmas adunk arra, hogy pénzéért minden szükséges dolgát beszerezhesse. Sok mindene hiányzik a falusi mezőgazdának, a mit a város egy kis

jóindulattal és egy kis üzleti leleménvességgel elő-
teremthetne. Miért nem állítanak fel az összes vá-
sárcsarnokok és pályaudvarok közelében olyan bolt-
tokat, melyekben a falusi ember nyomban minden
szökött az ára, mert a csempészett lisztnek is meg-
van az árak körül a maga rendes ársziós körforgása.
A tejnél sem kérdezik, hogy van-e jegye a vevőnek.
Fontos azonban, hogy tíz koronát kétkben ne sajnál-
jon leszurni literjéért.

Egy trafik aajtaján olvastuk kiírva, hogy a
szükségletét bevásárolhatná? Rögtön tapasztalnia-
nák, hogy több és olcsóbb lenne az élelmiszer Bu-
dapestben.